

1180.

جنور

دانشگاه پیام نور

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته زبان و ادبیات فارسی

دانشگاه پیام نور بجنورد

گروه علمی زبان و ادبیات فارسی

عنوان پایان نامه :

حکمت در دیوان ناصر خسرو

و میزان تأثیرپذیری او از نهج البلاغه

استاد راهنما :

جناب آقای دکتر محمد ریحانی

استاد مشاور :

جناب آقای دکتر محمد جواد عرفانی ۱۳۸۸/۹/۳۰

نگارش :

سید ابراهیم سجادیزاده

«بهمن - ۱۳۸۷»

پیوست ج (تصویب پایان نامه)

بسم الله الرحمن الرحيم

تصویب پایان نامه

پایان نامه : تحت عنوان حکمت در دیوان ناصر خسرو و میران تأثیر پذیری او از نهج البلاغه
که در مرکز بجورده تهیه و به هیات داوران ارائه گردیده است مورد تایید می باشد .

نمره : ۱۸۵ هیئت داوران درجه ارزشیابی : ۷۵

تاریخ دفاع : ۸۷/۱۱/۱۶

اعضای هیات داوران :

امضاء

مرتبه علمی

هیات داوران

نام و نام خانوادگی

استاد راهنمای

استاد مشاور

استاد متنحن (داور)

نماینده گروه علمی

۱- آقای دکتر محمد ریحانی

۲- آقای دکتر محمد جواد عرفانی

۳- آقای دکتر جلیل مسعودی فرد

۴- آقای دکتر حسن بساک

تغییرات لازم :

تاریخ:

شماره:

پیوست:

بسمه تعالیٰ

صور تجلیسه دفاع از پایان نامه

پایان نامه: حکمت در دیوان ناصر خسرو و میزان تاثیر پذیری او از نهج البلاغه
 که توسط خاتم / آقای سید ابراهیم سجادی زاده دانشجوی دوره کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی مرکز
 بجنورد تهیه و به هیات داوران ارائه گردیده است مورد تایید می باشد.

نمره: ۱۸,۶ هجری ششم درجه ارزشیابی: عالی

تاریخ دفاع: ۸۷/۱۱/۱۶

اعضای هیات داوران:

نام و نام خانوادگی

۱- آقای دکتر محمد ریحانی

۲- آقای دکتر محمد جواد عرفانی

۳- آقای دکتر جلیل مسعودی فرد

۴- آقای دکتر حسن بیساک

امضاء

مرتبه علمی

هیات داوران

استاد راهنمای

استاد مشاور

استاد متحن (داور)

نماینده گروه

استادیار

استادیار

استادیار

استادیار

تقدیم به:

روح پاک پدرم که آن چه را می‌دانست و می‌توانست صمیمانه
آموخت، مادرم که رنجور و مهربان بود.
خانواده‌ام که یاری‌ام کردند و همسرم که همواره همراه بود.
و استادان گرامی‌ام که راهنمای بودند و راهگشای
و دوستانم که یک دل و یک صدا.

با اسمه تعالیٰ

نام : سید ابراهیم

نام خانوادگی: سجادیزاده

عنوان پایان نامه: حکمت در دیوان ناصر خسرو و میزان تأثیر پذیری او از نهج البلاغه

استاد مشاور: دکتر محمد جواد عرفانی
استاد راهنما: دکتر محمد ریحانی

نماینده گروه آموزشی: دکتر حسن بساک
استاد داور: دکتر جلیل مسعودی فرد

درجه تحصیلی: کارشناسی ارشد
رشته: زیان و ادبیات فارسی
گرایش: محض

دانشگاه: پیام نور
دانشکده / مرکز: بجنورد
تاریخ دفاع: ۸۷/۱۱/۱۶

تعداد صفحه: ۱۲۱ صفحه

کلید واژه‌ها: حکمت، ناصر خسرو، نهج البلاغه، شعر، علم، خرد، دانش، سخن، دین

چکیده:

حکیم ناصر خسرو قبادیانی متولد ۳۹۴ هجری از نخستین شاعرانی است که به تعبیر مولانا سه دوره خامی، پختگی و سوختن را پشت سر گذاشته و اشعار حکیمانه‌ی خود را در خدمت عقیده و مکتب خویش قرار داده است.
«حکمت عبارت است از دانستن چیزها چنان که هست (حکمت نظری) و اقدام نمودن به کارها چنان که باید (حکمت عملی) به اندازه‌ی توانایی انسان به منظور رسیدن به کمال مطلوب» (طوسی، ۱۳۷۳: ۳۷).

ناصر خسرو در دیوان خود حکمت را همچون منشوری برای به کارگیری در کارگاه زندگی در مضامون‌های مختلفی همچون «خداشناسی، انسان‌شناسی، قرآن، هستی‌شناسی، پیامبر و امام‌شناسی، دنیا، علم و دانش، سخن، هنر، قضا و قدر، جبر و اختیار، عمر انسان، جان و تن، جوانی و پیری، نیکی، پندپذیری، صدق و راستی، پرهیزگاری، شرم و حیا، چشم بصیرت، مكافات عمل، شکرگزاری، سخاوت، قناعت، قول و عمل، حقیقت جویی، بلند‌همتی، عبرت‌آموزی، امید و نبایدهایی نظیر؛ نژادپرستی، ستمگری، غفلت، مردم‌آزاری، نیرنگ و... در حوزه‌های فردی و اجتماعی در اختیار همگان قرار داده است.

کتاب شریف نهج البلاغه پس از قرآن مجید مهمترین چشمه حکمت و معرفت الهی است و ناصر خسرو حضرت علی (ع) را در شهر علم نبوی می‌دانسته است و همین امر سبب شده تا از سخنان حکیمانه‌ی او استفاده شایانی برداشته شود. بررسی جنبه‌های تأویل گرایانه و هرمنوئیکی شعر ناصر خسرو با استفاده از عناصر زیبایی سخن، ما را با معانی عمیق و گسترده کلام او و پرهیز از سطحی نگری بیشتر آشنا می‌کند.

انسان با شناخت بیشتر حکمت و اقدام به توصیه‌های حکیمانه که نتیجه تعالیم الهی و آموزه‌های برگرفته از افکار انسان‌های اندیشمند و بینشمند و خردگراست می‌تواند زندگی فردی و اجتماعی بهتری داشته باشد و شعر ناصر خسرو از این جهت که شاعر حکیم هنر خویش و توانایی‌های زبانی را در اختیار و خدمت اندیشه قرار داده است بسیار ارزشمند است. ناصر خسرو همچنان که آب و هوا را برای زنده ماندن جسم لازم می‌داند سخن خوب و خردمندانه را نیاز زندگی جان و دل می‌شمارد.

والسلام

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

*****	*****
1	پیشگفتار
۴	فصل اول - اهداف و کلیات
۵	۱- بیان مسأله
۵	۲- سابقه و ضرورت تحقیق
۵	۳- اهداف
۶	۴- روش تحقیق
۶	۵- زندگی نامه حکیم ناصر خسرو
۱۲	فصل دوم - حکمت چیست؟
۱۳	۱- تعریف حکمت
۱۴	۲- طبقه‌بندی حکمت
۱۶	۳- رابطه‌ی حکمت و فضیلت و سعادت
۱۷	۴- مراحل کسب فضیلت حکمت
۱۸	۵- رابطه حکمت و اخلاق
۱۹	۶- حکمت در آثار برخی از معاصران
۲۱	فصل سوم - حکمت در دیوان ناصر خسرو
۲۲	۱- مقدمه
۲۳	۲- تجلی حکمت نظری در دیوان ناصر خسرو
۲۴	۱-۲-۳- خداشناسی
۲۵	۲-۳- قرآن
۲۶	۳-۲-۳- پیغمبر شناسی
۲۷	۴-۲-۳- امام شناسی
۲۸	۵-۲-۳- امامت از دیدگاه اسماعیلیه
۲۹	۶-۲-۳- امام و تأویل و تفسیر شریعت در دیدگاه اسماعیلیه
۳۰	۷-۲-۳- انسان شناسی
۳۱	۸-۲-۳- زندگی انسان
۳۱	۹-۲-۳- جان و تن
۳۲	۱۰-۲-۳- جوانی و خرد

۳۳	۱۱-۲-۳- هستی‌شناسی
۳۴	۱۲-۲-۳- دنیا
۳۵	۱-۱۲-۲-۳- نگاه مثبت به دنیا
۳۶	۲-۱۲-۲-۳- نگاه انتقادی به دنیا
۳۸	۱۳-۲-۳- بهشت و جهنم
۳۹	۱۴-۲-۳- مرگ و معاد
۴۰	۱۵-۲-۳- علم و دانش
۴۲	۱۶-۲-۳- هنر
۴۳	۱۷-۲-۳- خرد
۴۴	۱۸-۲-۳- دین
۴۵	۱۹-۲-۳- سخن
۴۷	۲۰-۲-۳- قضا و قدر
۴۹	۲۱-۲-۳- جبر و اختیار
۵۰	۳- تجلی حکمت عملی در دیوان ناصر خسرو
۵۰	۱-۳-۳- توصیه‌های اخلاقی - بایدها
۵۰	۱-۱-۳-۳- امید
۵۱	۲-۱-۳-۳- بلند همتی
۵۲	۱-۳-۳- پارسایی
۵۲	۴-۱-۳-۳- پاکی
۵۳	۵-۱-۳-۳- پندپذیری
۵۳	۶-۱-۳-۳- توجه به مكافات عمل
۵۴	۷-۱-۳-۳- حقیقت‌جویی
۵۵	۸-۱-۳-۳- رعایت حلال و حرام
۵۵	۹-۱-۳-۳- ژرف‌اندیشه
۵۶	۱۰-۱-۳-۳- سخاوت
۵۶	۱۱-۱-۳-۳- شرم و حیا
۵۷	۱۲-۱-۳-۳- شکرگزاری
۵۷	۱۳-۱-۳-۳- صدق و راستی
۵۸	۱۴-۱-۳-۳- طاعت و عبادت
۵۹	۱۵-۱-۳-۳- عبرت آموزی

۶۰	۱۶-۱-۳-۳- قناعت
۶۰	۱۷-۱-۳-۳- قول و عمل
۶۱	۱۸-۱-۳-۳- مدارا
۶۲	۱۹-۱-۳-۳- نیکی
۶۲	۲۰-۱-۳-۳- همنشینی با خوبان (آیین دوست یابی)
۶۳	۲-۳-۳- آموزه‌ها و اندرزهای اخلاقی (نباید ها)
۶۳	۱-۲-۳-۳- آرزوهای طولانی
۶۴	۲-۲-۳-۳- آز
۶۴	۳-۲-۳-۳- افتخار به اصل و نسب / نژاد پرستی
۶۵	۴-۲-۳-۳- تن پروری
۶۵	۵-۲-۳-۳- حسد
۶۶	۶-۲-۳-۳- دو رویی
۶۷	۷-۲-۳-۳- ستمگری
۶۷	۸-۲-۳-۳- غفلت
۶۸	۹-۲-۳-۳- مردم آزاری
۶۹	۱۰-۲-۳-۳- نیرنگ
۶۹	۳-۳-۳- اخلاق خانوادگی، اجتماعی و سیاسی
۷۰	۱-۳-۳-۳- انتقاد از اوضاع زمانه
۷۱	۲-۳-۳-۳- انتقاد از حاکمان
۷۲	۳-۳-۳-۳- رفتار با مردم
۷۳	۴-۳-۳-۳- ستمکاران
۷۴	۵-۳-۳-۳- ستایش نابجا
۷۵	۶-۳-۳-۳- عدل
۷۶	فصل چهارم - تأثیر پذیری ناصر خسرو از نهج البلاغه
۷۷	۱-۴- مقدمه
۷۸	۲-۴- دین و معرفت خدا
۷۸	۲-۴- ۱- خداشناسی
۸۰	۳-۴- پیامبر شناسی
۸۰	۴-۴- انسان شناسی
۸۰	۱-۴- ۱- خود شناسی

۸۱	۴-۵- هستی‌شناسی
۸۱	۴-۶- میزان ارزش انسان‌ها (تخصص و تجربه)
۸۱	۴-۷- نشانه‌های بی‌خردی فرد
۸۲	۴-۸- مردم‌آزاری
۸۲	۴-۹- نیرنگ
۸۲	۴-۱۰- حسد
۸۳	۴-۱۱- هوای نفس و آرزوهای طولانی
۸۳	۴-۱۲- پرخوری
۸۳	۴-۱۳- دورنگی
۸۴	۴-۱۴- قول و عمل
۸۴	۴-۱۵- بهشت
۸۵	۴-۱۶- دُیا
۸۹	۴-۱۷- علم و دانش
۹۲	۴-۱۸- غفلت
۹۳	۴-۱۹- مرگ و معاد
۹۳	۴-۲۰- ارزش عمر
۹۴	۴-۲۱- پند
۹۴	۴-۲۲- قضا و قدر
۹۵	۴-۲۳- جبر و اختیار
۹۵	۴-۲۴- معیارهای روابط اجتماعی
۹۶	۴-۲۵- سخن
۹۶	۴-۲۶- پرهیز از بدرفتاری با مردم(هم‌پیمانان)
۹۶	۴-۲۷- عبرت از گذشتگان
۹۷	۴-۲۸- توصیه‌های اخلاقی
۹۷	۴-۲۹- نفاق
۹۸	۴-۳۰- شکرگزاری
۹۸	۴-۳۱- پیروان شیطان
۹۹	۴-۳۲- نماز
۹۹	۴-۳۳- ژرف‌اندیشی
۱۰۰	۴-۳۴- عدل

۱۰۰	۳۵- سخاوت
۱۰۱	۳۶- طاعت و بندگی خداوند
۱۰۱	۳۷- همنشینی با خوبان
۱۰۱	۳۸- انتقاد از زمانه‌ی نامناسب
۱۰۲	۳۹- حیا
۱۰۲	۴۰- حلال و حرام
۱۰۲	۴۱- امید به خدا
۱۰۳	۴۲- راستگویی
۱۰۳	۴۳- ارزش عالم و بی‌ارزشی جاهل
۱۰۳	۴۴- ارزش‌ها
۱۰۳	۴۵- آل رسول
۱۰۴	۴۶- ضرورت امامت
۱۰۴	۴۷- امام‌شناسی - آل رسول
۱۰۵	۴۸- حکمت
۱۰۵	۴۹- حفظ زبان
۱۰۵	۵۰- ستمگری
۱۰۷	فصل پنجم - صور خیال در شعر ناصرخسرو
۱۰۸	۱- صور خیال در شعر ناصرخسرو
۱۱۲	فصل ششم - خلاصه و نتیجه‌گیری
۱۱۳	۶- نتیجه‌گیری
۱۲۰	فهرست منابع

پیشگفتار

اندیشه مرا مرا شجر خوب برو است
پرهیز و علم ریزد از او برگ و بر مرا (۱۱/۶)^۱
شکر آن خدای را که سوی علم و دین خود
ره داد و سوی رحمت بگشاد در مرا (۱۷/۶)
شکر بی شمار به درگاه هستی بخشی که تجلی حسنش با نظری، همه را از کتم عدم به لوح
وجود آورد و شیفته خود ساخت، هدایت‌گری که زیبا و خوب آفرید و برای هدایت به خوبی‌ها
رسولانی از درون و برون برانگیخت، زندگی بخشی که دو نعمت زبان و اندیشه را در اختیار ما
گذاشت تا درست و زیبا زندگی کنیم.

در طول تاریخ هرگاه زبان و اندیشه در یک تعامل درست در خدمت زندگی انسان قرار گرفته؛
یعنی اندیشمندان با استفاده از کارکردهای زبان خوب حرف زده‌اند و زیان‌دانان نیز سخنان خوبیش
را با خرد و حکمت همراه ساخته‌اند مورد استقبال مردم قرار گرفته و جامعه، دوران خوبی را سپری
کرده است. محتوای کتاب‌های آسمانی و منشورهای دعوت مصلحان اجتماعی دلیل این مدعاست.
در ایران که از دیرباز جایگاه علم و تمدن و دین و دانش بوده و مراکز علمی و دانشمندان آن
زینت‌بخش دفتر دانش بوده‌اند، شاعران و ادبیان خردگرا جایگاه ویژه‌ای دارند.

«از آنجا که ادبیات فارسی، مادر زایش‌های فکری و عاطفی قوم ایرانی بوده و در درازنای تاریخ،
ناب ترین استعدادهای علمی این ملک را به کام می‌کشانده است و وامی داشته تا در نهایت، یافته‌ها و
دريافته‌های خوبیش را از این معبر گذر دهنده و به گوش و جان خلائق برسانند و بچشانند»
(محبته، ۱۳۸۲: ۱۴)

در مورد ادبیات و کارکردهای آن نظرات متفاوتی وجود دارد و بر همین اساس، مکاتب مختلف
ادبی شکل گرفته است. گرچه بحث مکتب‌های ادبی بیشتر مربوط به اروپا و از نظر زمانی مربوط به
دو قرن اخیر است اما تفاوت در نگاه به ادبیات در ایران از دیرباز وجود داشته است. به عنوان مثال
شعر و ادب در نزد شاعرانی همچون منوچهری دامغانی، فرخی سیستانی و عنصری بیشتر وسیله‌ای

^۱- (قصیده‌ی شش/بیت ۱۱)

برای گرم نگاه داشتن بزم شاهان و امیران و خوشباشی‌های آنان بوده است؛ اما شاعرانی چون فردوسی بزرگ، کسایی و ناصرخسرو و بعدها سنایی، عطار، مولوی و سعدی و حافظ شعر و ادب را در خدمت رشد و تعالی انسان قرار داده‌اند و حکیم ناصرخسرو یکی از این نامداران است.

بر این پایه در مشورت با استادان گرامی تصمیم گرفتم با تحقیق در زندگی و شعر ناصرخسرو نظرات ارزشمند و دلسوزانه‌اش را درباره انسان و اهداف جامعه‌ی انسانی و این که چگونه باید با تکیه بر دین و دانش و خرد راه را برای پیشرفت هموار کرد، با یک روش علمی دسته‌بندی نمایم تا زمینه‌ی استفاده و داوری درباره‌ی نظراتش بیشتر فراهم گردد.

ناصرخسرو در هر قصیده که به منزله‌ی یک سخنرانی کامل است تقریباً درباره‌ی همه‌ی مسائل مبتلا به زندگی انسان سخن گفته است که معمولاً مواردی چون خداشناسی، هستی‌شناسی، انسان‌شناسی، مرگ و معاد، جبر و اختیار، پیری و جوانی، علم و دانش، سخن، رفتار با مردم، حکومت، اخلاق و... را دربرمی‌گیرد، پیلاست که دسته‌بندی و تحلیل اشعاری که موضوع و مضمون نزدیکتری دارند بیشتر می‌تواند ما را با نظرات او آشنا کند.

در مطالعات مستمر به نظرم رسید که تأثیرپذیری این شاعر اندیشه‌مدار از کتاب گرانقدر نهج‌البلاغه بیش از آن است که در نمونه‌ها آورده شده است. توضیحات بیشتر در مقدمه‌ی بخش‌های مختلف همین تحقیق آمده است، تمام قصاید دیوان ناصرخسرو تصحیح استادان محترم مجتبی مینوی و مهدی محقق چاپ ۱۳۸۴ را با دقت مطالعه نمودم و موضوع‌ها و مضمون‌های آن را در سمت راست یادداشت کردم و سپس به دسته‌بندی و یادداشت برداری از آن‌ها پرداختم.

پس از اتمام این کار با نظر و نظارت استاد راهنمایم جناب آفای دکتر ریحانی با استفاده از منابعی چون لغت‌نامه‌ی دهخدا، مقدمه‌ی سیدحسن تقی‌زاده، سفرنامه‌ناصرخسرو و تحلیل اشعار ناصرخسرو، زندگی‌نامه‌ی نسبتاً متنوعی از این نظر که به زوایای مختلف زندگی او اشاره شده است فراهم آوردم و سپس با مراجعه به کتاب‌هایی چون لغت‌نامه، اخلاق ناصری، کیمیای سعادت، دایره المعارف فارسی، گنجینه‌ی حکمت در آثار نظامی، آشنایی با علوم اسلامی و... فصلی در تعریف حکمت و انواع آن پرداختم.

در مرحله‌ی بعد برگه‌های دسته‌بندی شده را تحلیل نمودم و با تبیین نظرات ناصرخسرو، موضوعات حکمت نظری و عملی را، به ترتیبی که در فصل مربوط آمده؛ پشت سرهم قرار دادم. در این دسته‌بندی به خاطر پرهیز از اطناب، ابیاتی را که ارتباط بیشتری با موضوع داشتند تحلیل نمودم و در پایان هر بخش شماره‌های قصیده‌ها و بیت‌های دیگری را که به نوعی به موضوع مربوط می‌شدند جهت مطالعه‌ی بیشتر نوشتم. سپس ابیات دسته‌بندی شده را با مضماین نهج‌البلاغه،

ترجمه‌های دکتر سید جعفر شهیدی و محمد دشتی مقایسه کردم و به صورت تطبیقی در کنار هم آوردم و فصل مربوط را «میزان تأثیرپذیری ناصرخسرو از نهج البلاغه» نام نهادم.(مطلوب خطبه‌ها و نامه‌ها بیشتر از ترجمه‌ی شهیدی و حکمت‌ها از ترجمه‌ی دشتی آورده شده است).

به منظور بررسی اجمالی تأویل‌گرایی ناصرخسرو و استفاده‌ی او از آرایه‌های ادبی فصلی را با عنوان «صور خیال در شعر ناصرخسرو» افزودم که البته منظور بررسی همه جانبی صور خیال در شعر او نبوده است زیرا خود این مهم پایان‌نامه یا رساله‌ی گسترده و ارزنده‌ای خواهد شد.

سرانجام با راهنمایی‌های عالمنه و مشفقاته‌ی استادان محترم راهنما و مشاورم آقایان دکتر محمد ریحانی و دکتر محمدجواد عرفانی بیضائی به حذف و اضافه و اصلاح مجموعه پرداختم.

در پایان از همه عزیزانی که مرا در تحقیق این پایان‌نامه یاری نموده‌اند قدردانی می‌نمایم خصوصاً از راهنمایی‌های صبورانه و دلسوزانه‌ی استاد محترم راهنما، جناب آقای دکتر محمد ریحانی، استاد محترم مشاور، جناب آقای دکتر محمدجواد عرفانی بیضائی و جناب آقای دکتر جلیل مسعودی‌فرد مدیر محترم گروه ادبیات و همه‌ی مسئولان محترم دانشگاه پیام نور بجنورد کمال تشکر را دارم. از دوستان گرامی آقایان مجتبی کریمی و آشور محمد گلبدی به جهت همکاری در تهییه‌ی منابع و حروف نگاری متشرم.

و از اعضای محترم خانواده‌ام که محدودیت‌های زیادی را در راه تحصیل و کار بنده تحمل کرده‌اند و خصوصاً همسر گرامیم که همه‌ی موفقیت‌هایم بعد از خدا از اوست ممنونم.

سیدابراهیم سجادی‌زاده

۱۳۸۷/۱۱/۱۰

فصل اول

اهداف و کلیات

۱- بیان مسأله

ناصرخسرو، خرد و حکمت را راهنمای انسان می‌داند و تصریح می‌کند که شعر - که نعمتی خدا دادی است - بهترین ابزار بیان مفاهیم حکمی است^۱ این حکمت و به کارگیری آن در زندگی، خواست او و موضوع این تحقیق است. شناخت منابعی که به بیان حکیمانه‌ی ناصرخسرو قوام و دوام بخشیده، ما را با اندیشه‌های او بیشتر آشنا می‌کند. نمونه آشکار سخنان امیر مؤمنان در رویه‌ی کلام ناصرخسرو، انگیزه‌ی جست‌وجو در هزار توی کلام است.

۲- سابقه و ضرورت تحقیق

بر اساس جست‌وجوهای انجام شده، تحقیقی با این عنوان بویژه در قالب پایان‌نامه یافت نشد البته بررسی‌هایی در مورد کاربرد واژه‌های خرد و دانش و علم در دیوان ناصرخسرو صورت گرفته اما در این تحقیق موضوع‌ها و مضامین مختلفی در محدوده‌های حکمت نظری و عملی، همچون خداشناسی، انسان‌شناسی، هستی‌شناسی، پیامبر‌شناسی و امام‌شناسی، قرآن، دنیا، مرگ و معاد، هنر، قضا و قدر، جبر و اختیار، تن و جان، پیری و جوانی، مدارا، رفتار با مردم، ژرف‌اندیشی و ... در آینه‌ی حکمت ناصرخسرو مورد بررسی قرار گرفته و میزان تأثیرپذیری حکیم ناصرخسرو از نهج‌البلاغه نیز تا حد توان نموده شده است.

۳- اهداف

۱- روشنتر شدن جایگاه حکمت در مفاهیم فلسفه‌ی زندگی و تکیه بر روش خردورزی و اندیشه محوری در شعر پارسی و استفاده همزمان ناصرخسرو از امکانات زیان و ادبیات و تفکر و تدبیر سالم و این همه را در اختیار زندگی هدفمند قرار دادن.

^۱ به شعر حجت پر گشت دفتر از حکمت که خاطرش در پنداشت و معدن حکم است (۳۴/۱۹۲)

۲- اثبات این نظریه که، شعر ناصر خسرو بی روح نیست؛ او در بسیاری از بیت‌هایش آرایه‌های ادبی و صور خیال را در یک قالب زیبای هنری، در خدمت مفاهیم حکیمانه و اهداف اجتماعی قرار داده است.

۳- آشنایی بیشتر با تأثیری که ناصر خسرو با سروden اشعار حکیمانه دیوان، بر ادبیات فارسی خصوصاً ادبیات تعلیمی داشته است. (صفا، ۱۳۵۵: ۱۸۹)

۴- مشخص شدن میزان اثرپذیری شعر ناصر خسرو از نهنج البلاغه.

۱-۴- روش تحقیق

روش انجام تحقیق در این پایان‌نامه کتابخانه‌ای است و از منابع و مأخذ نام برده شده در بخش پایانی، استفاده شده است.

۱-۵- زندگی نامه حکیم ناصر خسرو

«ناصر خسرو از شاعرانی است که بسیار درباره‌ی او سخن گفته‌اند، اما نکته‌ی مشترکی که تقریباً در تمام آن‌ها یافت می‌شود. مردی جوینده‌ی حقیقت، خردگرا، خستگی‌ناپذیر و در خدمت دین و دانش را می‌شناساند.

حکیم ابو معین ناصر بن خسرو قبادیانی یمگانی در سال ۳۹۴ هجری در قبادیان از نواحی بلخ متولد شد^۱ و در سال ۴۸۱ در یمگان بدخشان در گذشت. او از کودکی به کسب علوم زمان خود اشتغال ورزید و در جوانی به درگاه سلاطین و امرا راه یافت و از مال و مکنت دنیا برخوردار گشت سپس در سن چهل و دو سالگی به جهت خوابی که دید دگرگون شد و به عزم زیارت خانه‌ی خدا، ترک یار و دیار و مشاغل و مناصب گفت و هفت سال از عمر خود را یعنی از سال ۴۳۷ تا سال ۴۴۴ در این سفر سپری ساخت.^۲ (صفا، ۱۳۵۵: ۲۷۳)

سیر آفاق و انفس، و مشاهده‌ی عجایب و غرایب بلاد، و دیدن عادات و رسوم و آداب و سنت مردمان مختلف، و ملاقات دانشمندان و فضلا، و مناظره‌با اهل ادیان و مذاهب بیش از پیش جانب روحی او را راسخ و استوار ساخت و از همه مهمتر آن که در قاهره با مبلغان مذهب فاطمی آشنا

^۱- بگذشتہ ز هجرت پس سیصد، نود و چار

^۲- برخاستم از جای و سفر پیش گرفتم

گشت و نفوذ سخن آنان خاصه داعی بزرگ مذهب فاطمی المؤید فی الدین شیرازی و آمادگی روحی ناصرخسرو موجب گرویدن او به آن مذهب گردید و چون در ادب فارسی و عربی توانا و بر علوم عقلی و نقلی زمان خود مسلط بود از طرف المستنصر بالله هشتمین خلیفه فاطمی مصر مأمور تبلیغ در ناحیه خراسان گشت و به لقب رسمی «حجت جزیره خراسان» ملقب گردید و در بازگشت خود به ایران با بیان و کلام نیرومند خود مبارزه ریشه دار و عمیق خود را علیه خلفا و سلطین و امرا و حکام آغاز کرد و به دنبال آن فقهاء و محدثان و شعراء و متکلمان زا که از خلافت بغداد حمایت می کردند به باد انتقاد گرفت و برای این بودن از آسیب و گزند آنان به دره ی مگان واقع در بدخشان که حکومتی مستقل خارج از حوزه سلاجقه داشت پناهنده شد و در همانجا دیده از جهان فرو بست». (محقق، ۱۳۸۶: ۵)

۱-۵-۱- مذهب ناصرخسرو

شیعی مذهب بودن ناصرخسرو قبل از ۴۴ سالگی یعنی سالی که به محضر فاطمیان مصر رسید و به مذهب اسماعیلیه گروید مسلم نیست و بعيد نمی نماید که قبل از آن وی چون دیگر مردم بلخ و خراسان به مذهب اهل سنت می رفته است، چه اشارات فراوانی هم در دیوان او به این مسئله دیده می شود اما پس از مسافرت به مصر وی به طریقہ باطنیه اسماعیلیه رو کرده و به خلفای فاطمی مصر گرویده و چنان که مذکور افتاد در این مذهب به درجه ای عالی رسیده و حجت سرزمین خراسان شده و به تبلیغ مذهب تازه خود پرداخته است. انتخاب مذهب جدید در اشعار او آثار فراوانی گذاشته است. او جامع تمام علوم ظاهری و باطنی است در حکمت و فقه و حدیث و تصوف صاحب دستگاه بوده، سختی های بسیار کشیده است و از جمله بیست سال در غار یمگان که در کوه های بدخشان است معتکف بوده او از خدمت شیخ ابوالحسن خرقانی استفاده نموده و گفته اند که با فاریابی مباحثه کرده و با ابوعلی سینا دوستی داشته است.

۱-۵-۲- آثار و تأثیفات ناصرخسرو

الف) آثار منظوم :

۱- دیوان اشعار و آن مشتمل است بر بیش از ده هزار بیت قصیده و چند قطعه و ابیات متفرقه در موضوع های حکمی و دینی و اخلاقی، در دیوان حاضر او از اشعار و آثاری که شاعر در دوران

جوانی و پیش از تغییر حال خود شاید سروده باشد اثربنیست و می‌توان تصور کرد که اگر چونان اشعاری داشته است به میل خود به دست فراموشی سپرده است. منقح ترین چاپ دیوان اشعار ناصر خسرو به سال ۱۳۰۷ با تصحیح مردم حاج سید نصرالله تقی و اهتمام آقای مجتبی مینوی با مقدمه‌ای از آقای تقی زاده و تعلیقات مرحوم دهخدا در تهران منتشر شده این چاپ مشتمل بر ۱۱۰۴ بیت است و منظمه‌های روشناختی نامه و سعادت نامه و نیز رساله‌ای به نظر در جواب نود و یک سوال فلسفی را همراه دارد. (منبع اصلی در این پایان‌نامه صرفًا دیوان ناصر خسرو تصحیح مجتبی مینوی و مهدی محقق می‌باشد که انتشارات دانشگاه تهران آن را در سال ۱۳۸۴ چاپ نموده است).

۲- مثنوی روشناختی نامه مشتمل بر ۵۹۲ بیت در بحر هزج است در وعظ و پند و حکم و به ضمیمه دیوان اشعار او در تهران چاپ شده است

۳- سعادت نامه مثنوی سیصد بیتی است که با این بیت شروع می‌شود:

دلا همواره تسلیم رضا باش
به هر حالی که باشی با خدا باش
این مثنوی هم به ضمیمه دیوان ناصر خسرو در تهران چاپ شده است.

ب) آثار متاور:

۱- رساله در جواب نود و یک سوال فلسفی

۲- سفرنامه، یا مهترین اثر منتشر ناصر خسرو این کتاب مشتمل است بر شرح مشهودات حکیم در سفر هفت ساله‌ای که به ایران و آسیای صغیر و شامات و مصر و عربستان کرده است، کتاب سفرنامه ابتدا به اهتمام شفر در سال ۱۸۸۱ در پاریس به طبع رسید و بعداً به سال ۱۳۱۴ هجری شمسی منضم به دیوان در تهران چاپ شده و بار دیگر به سال ۱۳۴۰ هـ در برلن تجدید چاپ شد.

۳- زادالمسافرین، حاوی اصول عقاید حکیمانه و فلسفی ناصر خسرو است و به منظور اثبات عقاید اسماعیلیه به سال ۱۳۴۰ آن را حکیم در غربت و مهاجرت تألیف کرده است و در اشعار خود فراوان از این کتاب نام برده و بدین تألیف خود بالیده است.

زادالمسافر است یکی گنج من
نشر آن چنان و نظم از این ساکن کنم
این کتاب به سال ۱۳۴۰ هـ به همت مرحوم ادوارد براون و محمد بذل الرحمن هندی در برلن چاپ شده است.

- ۴- گشایش و رهایش هم رساله منشوری دیگر است که ناصرخسرو در جواب سی فقره سوال و مشکلات یکی از برادران مذهبی خود تصنیف کرده است.
- ۵- خوان الاخوان یا خوان اخوان نیز یکی دیگر از کتب ناصر خسرو است که به همت آقای دکتر یحیی الخشاب به سال ۱۳۵۹ هـ ق در قاهره چاپ شده است.
- ۶- وجه دین یا روی دین نیز نام یکی دیگر از آثار منشور مذهبی ناصرخسرو است در شرح و تأویل عبادات و احکام شریعت اسماعیلیه.
- ۷- جامع الحكمتین یکی دیگر از کتب منشور ناصرخسرو است، وی این کتاب را در شرح و پاسخ قصيدة خواجه ابوالهیثم احمد بن حسن جرجانی و به خواهش عین الدوّله ابوالمعالی علی بن اسد بن حارت امیر بدخشان به سال ۴۲۶ نگاشته است.
- علاوه بر کتابهایی که مذکور افتاد و در صحت انتسابشان به حکیم تردیدی نیست. کتب دیگری نیز به ناصر خسرو منسوب است، از آن جمله است رساله ای در سرگذشت حال وی که کتاب مجعلوں پر از افسانه ای است. در همین رساله کتابهای دیگری به ناصر خسرو نسبت داده شده و در بعضی تذکره‌ها، از قبیل تذکره الشعراًی دولتشاه و کشف الظنون نیز به وجود بعض این کتب اشاره ای شده است اما امروز اثری از این تصنیفات در دست نیست، کتابهای منسوب به ناصر خسرو عبارت است از، ۱- اکسیر اعظم، در منطق و فلسفه ۲- قانون اعظم در علوم عجیبه ۳- المستوفی در فقه ۴- دستور اعظم ۵- تفسیر قرآن ۶- رساله‌ای در علم یونان ۷- کتابی در سحریات ۸- کنز الحقایق. و نیز رساله‌ای به عنوان «سرالاسرار» در تسخیر کواكب بد و منسوب است و در مقدمه‌ی دیوان طبع هندوستان وی چاپ شده است که به کلی مجعلو است.(لغت‌نامه دهخدا، ذیل واژه‌ی ناصرخسرو)

۱-۳-۵-۱- عهد جوانی و تحصیلات علمی ناصرخسرو

ناصر خسرو از ابتدای جوانی در تحصیل علم و فنون و ادبیات رنج فراوان برده، قرآن را حفظ نمود و تقریباً در تمام علوم عقلی و نقلی آن زمان و مخصوصاً علوم یونانی از ارثماطیقی و مجسطی بطلمیوسی و هندسه اقلیدس و طب و موسیقی و بالاخص علم حساب و نجوم و فلسفه و همچنین در علم کلام و حکمت متألهین تبحر پیدا کرده و خود در اشعار خویش و سفرنامه و سایر کتابهای خود مکرر به احاطه خود به این علوم و مقام عظیم فضل و دانش خود اشاره می‌کند و مخصوصاً